

Ημερολόγιο 387: Ένας νεαρός ποδοσφαιριστής κλαίει on air / Γι' αυτό δεν είναι η επόμενη μέρα; Για να μαζεύουμε τα σπασμένα

Γράφει ο Δημήτρης Τζουμάκας

10.1.21 Το παιδί με την ευαισθησία. Ο ελλιπής και προβληματικός Παναθηναϊκός χτυπημένος από τον καταραμένο κορονοϊό, κατάφερε να κερδίσει τη Λάρισα 2-0 στη Λεωφόρο του Πόθου. Δεν είναι εκεί το θέμα. Το θέμα είναι ότι ο Εμμανουηλίδης 20χρονος παίκτης του Παναθηναϊκού που πέτυχε το δεύτερο γκολ στο τελευταίο λεπτό του αγώνα αναλύθηκε σε λυγμούς την ώρα που παραχωρούσε συνέντευξη on air. Ο Εμμανουηλίδης ρωτήθηκε σε ποιον αφιέρωσε το γκολ του τελευταίου λεπτού και είπε ότι το αφιέρωσε στη μητέρα του που έφυγε από τη ζωή πριν πέντε χρόνια και άρχισε να κλαίει. Από το κανάλι αντί να σεβαστούν τον πόνο και τα δάκρυα του παιδιού που βγήκαν αυθόρμητα και να απομακρύνουν την κάμερα έκαναν γκροπλαν για να δείξουν καλύτερα το πρόσωπο του πάσχοντος.

Η τηλεοπτική δημοσιογραφία θέλει δάκρυα και αίμα αν μπορούσε να δείξει και σπέρμα ακόμη καλύτερα. Η τηλεοπτική δημοσιογραφία ποντάρει στην εκμετάλλευση της συγκίνησης στη λογική του big brother. Προβάλλουν κατ'επανάληψη βίντεο με ξυλοδαρμούς και λιντσαρίσματα και πάλι και πάλι και πάλι. Προσπαθούν να πάρουν συνέντευξη από μισοπεθαμένους. Κάνουν μια δουλειά που πρέπει να ντρέπονται.

Όλες οι δουλειές σήμερα είναι για να ντρέπεται. Εντέλει κι αυτές που προσφέρουν κάτι στην ανθρώπινη περιπέτεια κι αυτές έχουν καταφέρει να τις υπονομεύσουν και να τις δηλητηριάσουν οι φωστήρες των μίντια, των ερευνητικών Ιδρυμάτων και της Παταφυσικής.

• Ανέλυσαν κόπρανα και αίμα και διαπίστωσαν οι ερευνητές του Πανεπιστημίου του Χογκ Κογκ ότι το έντερο δείχνει το ενδεχόμενο σοβαρής παρουσίας covid 19. Καθοριστικός ο ρόλος γι αυτό μιας αυξημένης παρουσίας, μας λένε κακών βακτηρίων *Ruminococcus gnavus*, *Ruminococcus torques* και *Bacteroides dorei* που συμπίπτει με μείωση των καλών *Bifidobacterium adolescents*, *Faecalibacterium prausnitzii* και *Eubacterium rectale*. Έχουμε να κάνουμε σαφώς με αναπνευστική ασθένεια αλλά το έντερο είναι το μεγαλύτερο ανοσολογικό όργανο στον ανθρώπινο οργανισμό και είναι ήδη γνωστό ότι τα μικρόβιά του επηρεάζουν τις ανοσιακές αντιδράσεις.

Οι κακοί, οι μοχθηροί, οι ζηλιάρηδες έχουν περισσότερα από 380 τρισεκατομμύρια ιούς και βακτήρια στο αμαρτωλό τους σαρκίο. Αυτοί που δεν σέβονται ιδιαιτερότητες και τα όρια του κάθε ανθρώπου, παραβιάζοντάς τα συνεχώς φέρουν εκ γενετής κορονοϊό στα έντερά τους και στα κόπρανά τους. Αυτοί που δεν σέβονται εσένα, και τους δικούς σου ανθρώπους, τον αβάσταχτο έρωτά σου για την Ευρυδική, την αγγελική σου μοναξιά.

10.1. 1822 Οι Αλβανοί και οι Λαλαίοι που υπερασπίζον τον Ακροκόρινθο συμφωνούν με τον Κολοκοτρώνη να παραδώσουν τα όπλα τους και να αναχωρήσουν για τη Ρούμελη αφήνοντας τους πολιορκημένους τούρκους στην τύχη τους

10.1.1825 Πεθαίνει στο λοιμοκαθαρτήριο της Ζακύνθου ο εθνικός ευεργέτης Ιωάννης Βαρβάκης (γεννηθείς στα Ψαρά το 1750)

11.1. 21 «.». Ατάκα από τον εξαιρετικό Βαγγέλη Μουρίκη στη μικρού μήκους ταινία του Τζώρτζη Γρηγοράκη «Κι εγώ για μένα»

• Ξυπνάω και τραγουδάω το σπιτικονζάλες και μια φορά μονάχα φτάνει να ραγίσει το γυαλί. Δεν τραγουδάω αντάρτικα, ούτε γαλλικά τραγουδάκια που μ'αρέσουν. Χαρούμενα και ζωηρά. Παρόλα αυτά διαπιστώνω ότι όλα τα τραγούδια που αποδίδω, όχι εντελώς στη διαπασών, σεβόμενος τους υπναλέους Σομαλούς της πολυκατοικίας μας και την εφτάψυχη Λουτσιάνα, είναι του περασμένου αιώνας! Είμαστε ο περασμένος αιώνας! Σε λίγο θα τραγουδήσω και το ετίναξα την ανθισμένη αμυγδαλιά. Δεν βλέπω πουθενά όμως καμιά αμυγδαλιά. Δεν θα ήθελα να θεωρηθώ καταστροφολόγος αλλά δεν βλέπω και πολλούς επόμενους αιώνες. Ανοίγω το παράθυρο, πουθενά το σπουργίτι, έπιασε κρύο. Κρυώνω και που αναπνέω. Δεν θα έπρεπε να πάω στον υπερτασιολόγο να τρέχω από τις εφτά το πρωί χειμωνιάτικα με καλωδίωση και τελικά απεφάνθη «ανευαγωγής». Είμαι εντάξει λέει αλλά στα όρια με μέσο όρο 135/85. Οπότε σταμάτησα (τα έχω σταματήσει εδώ και καιρό τα χάπια) για την υπέρταση.

Είμαι υγιέστατος, όπως πάντα έτοιμος για δράσεις, σταμάτησα την ένεση Β12, που είχε πει ότι θα πρέπει να κάνω σε όλη μου τη ζωή ο σοφός αιματολόγος στο Σύδνεϋ, έκοψα την κορτιζόνη, δεν έχω πια ψωριασική αρθρίτιδα ως είναι καλά το μουνέλαιο της Νένης και τα ιαματικά της Αιδηψού που στηρίχτηκε φέτος στην αθρόα εισροή τουριστών από τα Βαλκάνια με κορονοϊό και Αλβανών παραθεριστών εξ Αθηνών, παλαιών Πατρών και περιχώρων

• Με χάι εξπεκτέισιον κάθομαι να ακούσω τους ράδιο αρβύλα που του διαφημίζανε αλλά παρά την προσπάθεια του κεντρικού «διασκεδαστή» η εικόνα είναι εντελώς απογοητευτική: Χαζοχαρούμενα χαχανητά, πλαστικό κέφι, καταψυγμένα ανέκδοτα, σάτιρα χωρίς ουσιαστική κοινωνική κριτική, εκπομπή χωρίς σπονδυλική σε τέτοια ώρα αιχμής, τι κρίμα.

Έβαλα ένα ροκ κονσέρτο στον υπολογιστή να συνέλθω τους AC/DC "Live at River plate: Let there be Rock" (2009) με τον φοβερό Αυστραλό κιθαρίστα Angus Young με το παιδικό σορτσάκι και τα μποτάκια του, γυμνό από τη μέση κι απάνω να τρέχει σαν αλογάκι στη σκηνή παίζοντας την ηλεκτρική κιθάρα σε στυλ καράτε, The greatest guitar solo ever! Με ξεκούφανε! Δεν ακούγεται. Βλέπεται όμως!. Μα τι performer! Όποιος αντέξει και δει το τέλος είναι αποθεωτικό, ένας ρωμαϊκός θρίαμβος στις ανεπανάληπτες αυτές μεγάλες συναυλίες των δεκάδων χιλιάδων θεατών.

• Έχω αρχίσει να διαβάζω ένα γαλλικό μυθιστόρημα του Ντανιέλ Πενάκ «Στην υγεία των δράκων» (1985). Είναι γραμμένο με κέφι και με ξεκουράζει, θα μιλήσω ελπίζω αύριο περισσότερο γι αυτό.

Ημερολόγιο 388: Πεντζίκης/ Αλεξάκης & μία επαναστάτρια που σε κομπλάρει ερωτικά

12.1.22 «Ανοίγεται με τα δικά του φτερά υπερήφανο αυτό που για να το σηκώσω τσακίστηκα...» Γαβριήλ Πεντζίκης. Ένα μικρό απόσπασμα από μία μεγαλύτερη ανάρτηση που έκανε η Σουλβάνα, η οποία ανεβάζει ποιοτικά κείμενα στο διαδίκτυο. Πιστεύω, της λέω, ότι Πεντζίκης οδήγησε το μοντερνισμό στην Εκκλησία και στη μεταφυσική και τούμπάλιν, Μέγα επίτευγμα και ατόπημα μαζί.

Ο φίλος μου ο Μιχάλης Μαυρόπουλος, εξόριστος στο Μάη του 68, είχε στείλει από το Παρίσι «στο φαρμακοποϊό που διανυκτερεύει» το *Eros et civilisation* και μου διάβαζε την απάντηση που έλαβε στο Καρτιέ Λατέν «ευχαριστώ αλλά δεν με εκφράζει ο Μαρκούζε εγώ εξηγώ τον κόσμο χριστολογικώς!» Τάλεγε τώρα σε μας (στο Μιχάλη δηλαδή) που θέλαμε να αλλάξουμε τον κόσμο με το Σεφέρη, το Μαγιακόφσκι και τον Μασ spondex, κι αυτός εκεί ... σταθερά χριστολογικός.

Είχα ακούσει τον Πεντζίκη σε μια διάλεξη, για το έργο του φυσικά, στον Παρνασσό νομίζω (πού αλλού άραγε;), κουβαλούσε ένα κουτί στο χέρι «εδώ μαζεύω ότι μπορεί να μου χρειαστεί για τη συγγραφή», έλεγε. Δεν ήμουν σε θέση να καταλάβω την αγωνία του συγγραφέα τότε, μου φάνηκε γραφικός, βρισκόμουν σε αναζήτηση επαναστατικών δρόμων βλέπετε, και όπως οι περισσότεροι νεολαίοι τότε, ήμουν συμπαθών στο μαοϊσμό. Τι να μου πει ένας χριστιανός μοντερνιστής;

Στα τελευταία του είχε επισκεφθεί το Σύδνεϋ για να συμποσιασθεί με τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανό, δύσκολο άνθρωπο και αυταρχικό, αλλά παράλληλα και παραγωγό πολλών αξιόλογων ποιητικών συλλογών με το όνομα Σ.Σ Χαρκιανάκης και συγγραφέα μίας διατριβής για το Ρίτσο που τον παρουσίαζε ως ένα ... μεταφυσικό ποιητή. Ο καθένας βλέπει ότι θέλει στα κείμενα που διαβάζει. Ευφυείς και οι δύο άνθρωποι του Θεού λέγανε εξυπνάδες και σόκιν κοινοτυπίες: Οι Ευρωπαίοι βάλανε το πέος κι εμείς το εύρος κλπ κλπ και χαχά-μακαρίτες και οι δύο πια.

Δεν μου άρεσε η ψευδοταπεινότητα που άφηγε τη θέση της στην έπαρση, αυτή η απριόρι χριστιανική υποκρισία τους που μου θύμιζε τη μάνα μου. Όμως δεν μπορούσες να μη θαυμάσεις και τις γνώσεις τους στο πεδίο τουλάχιστον λογοτεχνία-θρησκείες. Εκτιμώ πολύ το Μυθιστόρημα της κυρίας Έρσης του Πεντζίκη, το οποίο θεωρώ παραδείγματος χάρη σαφώς καλύτερο από το υπερεκτιμημένο Κιβώτιο του Άρη Αλεξάνδρου (επειδή ο τελευταίος άδειασε με το συμβολισμό του μία ολόκληρη ιδεολογία, λέγε καλύτερα μία κομματική πρακτική). Βέβαια δυο στίχοι του Αλεξάνδρου είναι ικανοί να εξαφανίσουν όλο τον Χαρκιανάκη και τον Πεντζίκη του μαζί. Αυτοί περάσανε πολύ ωραία στο Σύδνεϋ (Ο Στυλιανός ήταν κράτος εν κράτει στην Αυστραλία).